

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De patientia & morte Petronillæ, neptis huius virginis. IX

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

360 DE VITA B. LIDEVVIGIS VIRGINIS
ctus ac mortuus sublatus, in ciuitate sepultus est. Tertius mili-
tatis, in bello percussus, interijt. Quartus, qui se medicum fate-
batur, apud Slusam apoplexia tactus obmutuit, Vnde à famulo
suo admonitus, de his quæ cum aliis contra virginem egerat,
& quæsitus, an de prædictis doleret, postulanti per tactum ma-
nus & gestus oris, qualecumq; signum pœnitudinis ostendens,
defunctus est. Famulus autem eius postea ad virginem veniens,
pro magistro veniam cum lachrymis petijt & obtinuit.

7. Flebat ergo virgo sancta multo tempore his perceptis, nõ
sua vulnera, sed eorum perditione atque scelera commissa de-
plorans. Consistentibus autem apud eam Rectoribus ciuitatis,
ait ad eos virgo futura prædicendo: Ego quidẽ nunc hæc passa
sum, sed vobis imminet iudicium, quod ignoratis. Nec multo
post, cum aliqui eorum, quasi proditores ciuitatis accusati, ti-
merent à Duce capitali sententia puniri, dixerunt, Ecce, hoc est
iudicium, quod Lidia nobis prædixit futurum. Post hæc Ange-
lus Domini sanctus apparens ei & sorore nominans, indicauit,
quod per irreuerentem illam violentiam à Picardis sibi facta,
posita fuerat in vestigijs Saluatoris, sicut antea petierat: atq; per
opprobriosa verba, quæ ab eis audierat, margaritæ quæ resta-
bant in corona sua, iam perfecte completæ erant.

C A P V T I X.

De patientia & morte Petronilla, neptis huius virginis.

1. **D**ignum est nunc aliqua etiam de Petronilla virgine, huius
sacrae virginis nepte recitare. Hæc igitur iuuenula anno-
rum ferè decem & septem, filia fuit fratris Lidia virginis, ama-
trix & custos perpetuae castitatis, curam gerens matertera suæ
die ac nocte, in tam graui molestia longæ ægritudinis. Hæc car-
ne propinqua, spiritu soror, seruitio ancilla, elegit virgo virgini
seruire, & castis obsequiis vulnera languentis benignissime de-
linire. Hæc in persecutione Picardorum, qui sanctam Lidiam
virginem, Deo placentem, ampliori gloria coronandam, graui-
sime vulnerauerunt; totis viribus, pro defensione infirmæ ma-
tertera suæ (vt præfatum est) se opposuit, ne innocentem læde-
rent. Valde enim condoluit cum ea, quæ lædebat: atq; plures
graues contumelias & terrores audiens, læsiones etiam corpo-
rales à Picardis accepit & sustinuit: ita vt diu infirmata, mortẽ
ex læsione incurreret. Ante cuius obitum paucis diebus præce-
dentibus, virgo Lidia in magna tribulatione posita, & ex perse-
cutione ad Deum feruentior effecta, talem visionem habuit,
verum præfagium futurorum.

2. Qua-

2. Quadam namque nocte in excessu mentis posita, videbat solemnem processionem civium supernorum, in qua distinctis ordinibus singuli procedebant; scilicet, patriarchæ simul, prophætæ simul, apostoli cum apostolis; sed & martyres, confesso- res, atque virgines, sacerdotes & clerici, singuli in ordine & dignitate status sui fulgebant. Procedebant autem de ecclesia ciuitatis Schiedamensis, præcedentibus more solito crucibus, luminaribus sole clarius micantibus veniebantque ad ostium domus suæ, de qua funus tollentes ad ecclesiam illud deferebant. Ipsa autem virgo funus sequebatur datis sibi coronis, quarum vnâ in capite gestabat, reliquas singulas in singulis manibus tenebat. Ad se igitur reuersa, suspicabatur quod mors ipsius hac visione præsignaretur, finaliter tamen dicebat, quod mortem neptis suæ Petronillæ designabat.

3. Quapropter virgo Christi sollicita de obitu neptis suæ, rogabat instanter Dominum, vt febres suas ita ordinaret, vt Petronillæ ante exitum suum pro consolatione eius loqui posset, quâ plurimum sincero amore diligebat. Cuius preces & gemitus Dominus exaudiens ac morituræ misertus, præuenit tempora febrium quotidianarum per spatium ferè sex horarum, nõ sine admiratione multorum assistentium. Sicque temperato calore febrili, recepit facultatem alloquendi & consolandi Petronillam, in breui ex huius seculi luctu ad Christum migraturâ. Accepta itaque consolatione diuina à virgine sancta, virgo Petronilla in angustiis sæpius probata, sicut fuit sociâ tribulationis cum Lidia passa in vita, ita & particeps cõsolationis meruit esse in morte sua. Igitur post visionem prius ostensam, & consolationem à charissima matertera gratanter acceptâ, obiit deuota virgo Christi Petronilla, cœlestem aulam intratura, anno Domini millesimo quadringentesimo vigesimo sexto, decimonono Kalendas Februarij, ipso die S. Pontiani martyris.

CAPVT X.

De subtractione consolationis diuina, quam virgo incurrebat, ob tristitiam neptis defunctæ.

1. **P**ost mortem igitur castissimæ turturis virginis Petronillæ, ipsa sancta virgo Lideuigis, tam fidelis & pernecessariæ adiutricis societate priuata, in perniciosam incidit tristitiâ: nimium dolens super destitutione cordialissimæ dilectricis suæ Petronillæ; cum qua mutua charitate deuincta, inuiolabilis castimonix fœdera conseruabat. Nam vicissim in Christi amore se diligentes, ita connexæ erant & pacificè viuebant, vt sine graui
mœrore